

РЕШЕНИЕ

№ 5584

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5334** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 30.04.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав по НАХД № 19060/2019г. е потвърдено Наказателно постановление № 445960-F466066/04.07.2019г., издадено от началник на Отдел „Оперативни дейности“-С. в Централно управление на Националната агенция за приходите /НАП/, с което на [фирма] на основание чл.185, ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС.

Решението е оспорено от санкционираното дружество като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснато съществено процесуално нарушение се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него наказателно постановление /НП/. Съдът не обсъдил направеното от касатора възражение за допуснато формално нарушение – погрешно посочен търговски обект, стопанисван от дружеството. Административнонаказващият орган не доказал по категоричен начин, че от дружеството е извършено вмененото му нарушение като се мотивира противоречие с фактическите установявания по друго издадено НП – за несъответствие на отразената в паметта на ФУ касова наличност с действително установената такава. Твърди се

също, че не е била извършена въобще контролна покупка на цигари, както се твърди в АУАН и НП. Претендират се разноси. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява. Постъпили са бележки по съществото на спора, в които е потвърдено изложеното в касационната жалба и направеното с нея искане.

Ответникът по касационното оспорване, не се представлява в съдебно заседание. От пълномощника му юрк.А. са постъпили писмени бележки, в които се мотивират доводи за неоснователност на касационната жалба. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, а обжалваното решение намира за правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 09.01.2019г. в 15,20 часа била извършена проверка на търговски обект по см. на § 1, т.41 ДР ЗДДС – магазин за кафе, находящ се в [населено място],[жк], ул.400 № 50, магазин № 13, стопанисван от дружеството касатор. Извършена била контролна покупка на 1 кутия цигари марка „P.“ на стойност 5,00 лева, заплатена в брой. Платената сума била приета от името на дружеството, но за нея не бил издаден фискален бон от монтираното в обекта фискално устройство. След легитимация на служителите била маркирана контролна служебна продажба и бил разпечатан регистрирания дневен оборот, от който се установило, че не е регистрирана посочената по-горе продажба.

За така установеното, квалифицирано като нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС бил съставен АУАН и въз основа на него издадено процесното НП. Същото решаващият съд приел за законосъобразно издадено.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.118, ал.1 ЗДДС установява задължение за всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице, да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Неизпълнението на това задължение се санкционира по чл.185, ал.1 ЗДДС – с глоба за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

В разглеждания случай носителят на задължението да регистрира и отчете покупката – юридическото лице търговец, стопанисващо обекта, не е изпълнил цитираното предписание на законовата норма и това обстоятелство е установено въз основа на подробен и задълбочен анализ на писмените доказателства по преписката в съвкупност с показанията на свидетеля – служител на приходната администрация.

Събраните по делото доказателства потвърждават фактическите констатации на административнонаказващия орган, съответно обратно на твърденията на касатора, административното нарушение е доказано от обективна страна.

За пълнота следва да се отбележи, че твърдяната грешка в посочването на номера на улицата, обратно на твърденията на касатора, не се подкрепя от представените от него доказателства – в приложения договор за заем за послужване магазинът е посочен на административен адрес ул.400 № 50, вх.Б, а не на № 50Б, а отделно от това посоченото несъответствие, ако въобще може да се приеме, че такова е налице, е несъществено и не променя фактите по случая.

По изложените съображения и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Основателна при този изход на спора е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл.63, ал.5 ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 ЗПП, във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.04.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав по НАХД № 19060/2019г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.